



SVG Zarządzanie kryzysowe w ruchu drogowym III.

Zabezpieczać - ratować - pomagać

Nowość: Teraz dostępne również w sześciu językach - patrz tylna strona

Wydawca



SVG Bundes-Zentralgenossenschaft
Straßenverkehr eG
Breitenbachstraße 1
60487 Frankfurt am Main
www.svg.de

Tekst

Klaus Schuh (VKM)

Projekt

VKM • Verkehrssicherheit Konzept & Media GmbH
www.vkm-dvr.de

Porada techniczna

Björn Bäuerle, Andreas Kuffel, Philipp Zajackowski

Zdjęcia, ilustracje

BMVBS/BASSt, BVMed, DVR, Fotolia, VKM, ifz, Bernd Kulow, Pixabay,
Gerhard Tennagels, W&B/Martina Ibelherr, Philipp Zajackowski

Frankfurt 2019
Wersja 1-2019

Każdy może pomóc	4
W miejscu wypadku	6
Gaszenie pożaru samochodu	8
Wypadki z towarami niebezpiecznymi	10
Ranni motocykliści	12
Masaż serca	14
Pozycja boczna ustalona	16
Ostre choroby	17
Wykonanie połączenia alarmowego	18
Dobre przygotowanie	19

Każdy może pomóc

Obowiązek udzielenia pomocy jest regulowany w Niemczech przez prawo. W kodeksie drogowym napisano: Po wypadku drogowym każdy uczestnik musi natychmiast zatrzymać się, zabezpieczyć ruch i pomóc poszkodowanym. Kodeks karny również przedstawia sprawę w zrozumiałym języku: Każdy, kto nie pomoże w razie wypadku lub powszechnego zagrożenia lub w razie potrzeby, chociaż było to konieczne i można było tego oczekiwać w danych okolicznościach, zostanie pociągnięty do odpowiedzialności karnej z powodu braku udzielenia pomocy.

Udzielenie pomocy musi być jednak rozsądne. Nikt nie musi narażać się na niebezpieczeństwo, by udzielić pierwszej pomocy, na przykład próbując uwolnić uwięzionego kierowcę z płonącego pojazdu. Rodzice nie muszą zostawiać swoich dzieci bez opieki na skraju autostrady, aby pomóc rannym. Własne życie, a zatem własne bezpieczeństwo, ma zawsze najwyższy priorytet. Nie wystarczy jednak, przejeżdżając wykonać po prostu połączenia ratunkowego, jeśli można

było aktywną pomocą zrobić coś dla zagrożonej osoby.

Wiele osób nie ma pewności, jak zareagować na rannego lub bardzo chorą osobę w sytuacji awaryjnej. Boją się, że zrobią coś złego, a później zostaną pociągnięci do odpowiedzialności za błąd. Ten lęk jest bezpodstawny. Nikt nie ponosi odpowiedzialności za czyny, które wykonywał zgodnie z jego najlepszą wiedzą i przekonaniem. Jeśli podczas udzielania pomocy dojdzie do uszkodzenia mienia lub szkody własnej (na odzieży, we własnym pojeździe lub w przypadku doznania urazu), szkody pokryte zostaną przez ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej poszkodowanej osoby lub ustawową instytucję ubezpieczenia wypadkowego.

Podczas uczestnictwa w seminarium SVG „Zarządzanie kryzysowe w ruchu drogowym” omówili i przećwiczyli Państwo prawidłowe zachowanie w różnych sytuacjach awaryjnych, są więc Państwo przygotowani na nagłe wypadki.



Co na to powie mój zleceniodawca?

Kierowcy, będąc w trasie, często znajdują się pod presją czasu. Mogą obawiać się odpowiedzialności za opóźnienie ze strony swojego zleceniodawcy. Jest to zrozumiałe, ale nie zwalnia nikogo z obowiązku udzielenia pomocy.

Odszkodowania można zażądać w każdym razie tylko wtedy, gdy ustalona została pewna data dostawy. Klient musi szczegółowo udokumentować kwotę szkody spowodowanej opóźnieniem.

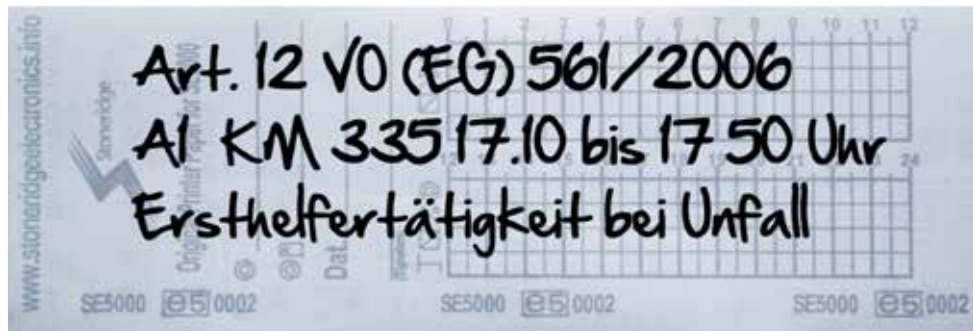
Odszkodowanie należne w Niemczech jest ograniczone przez kodeks handlowy maksymalnie do trzykrotności wartości ładunku. W przypadku transportu transgranicznego wartością graniczną jest zwykła wartość ładunku. Nie ponosi się odpowiedzialności za szkody, jeśli opóźnienie zostało spowodowane przez nieuniknione zdarzenie, to znaczy, jeśli na przykład władze całkowicie zamknęły autostradę.

Roszczenia odszkodowawcze są kierowane do przedsiębiorcy. **Nie** może on roszczeń tych przenosić na kierowcę. Jeśli w miejscu zdarzenia nie ma policji, dla udzielającego pomocy może okazać się pożyteczne, by ją zawiadomić. W razie potrzeby urzędnicy potwierdzą, że udzielało się pierwszej pomocy i jak długo ona trwała. Może to być również ważne z punktu widzenia czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku.

Pozostałe obowiązki uczestnika wypadku

Jako uczestnik wypadku należy podać swoje imię i nazwisko oraz adres innym uczestnikom i przedstawicielom władz, przedłożyć prawo jazdy i dowód rejestracyjny pojazdu, podać informacje na temat ubezpieczenia i pozostać na miejscu wypadku, aż do momentu, gdy konieczne ustalenia zostaną zakończone.

Żadnych informacji nie należy przekazywać prasie ani przechodniom. Ponadto do przyznania się do winy nie powinno dojść na miejscu wypadku, gdyż może to mieć później niekorzystny wpływ.



W miejscu wypadku

Po dotarciu do miejsca wypadku:

- Należy unikać gwałtownego hamowania i manewrów wymijających.
- Należy pozwolić swojemu pojazdowi spokojnie dojechać i zatrzymać się na samym skraju drogi.
- Włączyć światła mijania i światła awaryjne.
- Nałożyć kamizelkę odblaskową lub odzież ostrzegawczą, a jeśli to możliwe, opuścić pojazd od strony pasażera.

W takich sytuacjach wciąż zdarzają się wypadki, w których osoby udzielające pierwszej pomocy zostają przeoczone przez zbliżających się uczestników ruchu drogowego i zostają ciężko ranne, czy nawet zabite. Należy koniecznie najpierw spojrzeć w lusterko wsteczne i obserwować ruch na drodze przed odpięciem pasów i opuszczeniem pojazdu.

Kamizelki odblaskowe powinny znajdować się w łatwo dostępnym miejscu wewnątrz pojazdu, tak aby można było je założyć, nim wysiądzie się z samochodu. Należy wziąć trójkąt ostrzegawczy i lampkę ostrzegawczą i iść - jeśli to możliwe za barierką, ewentualnie na skraju pasa - w kierunku przeciwnym do ruchu drogowego. Zbliżające się pojazdy ostrzegać - poruszaniem w górę i w dół - niesionym trójkątem ostrzegawczym lub lampką ostrzegawczą.



Trójkąt ostrzegawczy i lampka ostrzegawcza muszą być umieszczone w wystarczającej odległości przed niebezpiecznym miejscem na skraju drogi. Trójkąt ostrzegawczy powinien znajdować się co najmniej 100 m przed miejscem wypadku przy szybkim ruchu drogowym. W przypadku wypadków za zakrętami lub wzniesieniami obowiązuje odległość mierzona od zakrętu. Kategorycznie nie należy palić, ponieważ zawsze może dojść do wycieku płynów eksploatacyjnych lub innych łatwopalnych substancji.



Jeśli to możliwe, do pomocy należy również zaangażować innych użytkowników ruchu drogowego. Do innych uczestników należy zwracać się bezpośrednio „Halo, proszę Pana! Panie w czerwonej kurtce! Proszę ustawić trójkąt ostrzegawczy 100 m przed miejscem wypadku!”. Doświadczenie pokazuje, że wówczas wszyscy pomagają, niektórzy potrzebują po prostu bodźca do działania.

Zasadniczo należy oszacować ryzyko w miejscu wypadku przed rozpoczęciem akcji ratowniczej lub przed udzieleniem pomocy. Państwa osobiste bezpieczeństwo ma zawsze pierwszeństwo przed środkami zaradczymi. Jeżeli nie ma mocnego zagrożenia dla ofiar i pomocników, nie zawsze należy poszkodowaną osobę ratować z pojazdu. W rezultacie może dojść do szkód wtórnych, takich jak urazy kręgosłupa szyjnego, których należy

uniknąć. Ma to jednak zastosowanie tylko wtedy, gdy dana osoba jest przytomna i nie ma niebezpieczeństwa z powodu płynnego ruchu samochodowego, dymu lub pożaru, czy też zsunięcia się (nasypy, mosty). Z reguły pojazdy nie wybuchają!

Najpierw należy wyłączyć zapłon pojazdu. Zostawić kluczyk w stacyjce, aby uniknąć niepotrzebnego opóźniania dalszych prac ratowniczych. Nieprzytomnych lub niezdolnych do chodzenia pacjentów wyciąga się z pojazdu za pomocą chwytu Rauteka i przenosi w bezpieczne miejsce. Jeśli osoba ma zostać uratowana z ciężarówki, należy oszacować, co będzie stanowić mniejsze ryzyko dla poszkodowanego, czy uratowanie z wysokości kabiny kierowcy lub pozostawienie na miejscu. Decyzję tę należy podjąć zgodnie z sytuacją, biorąc pod uwagę ryzyko wewnętrzne i zewnętrzne.



Gaszenie pożaru samochodu

Jako kierowca ciężarówki lub autobusu prawdopodobnie mają Państwo na pokładzie gaśnicę. Zazwyczaj samochody ciężarowe i autobusy przewożą sześciokilogramowe gaśnice ABC. Są one odpowiednie do gaszenia substancji stałych, ciekłych i gazowych. Kierowcy samochodów osobowych, jeśli w ogóle, mają dwukilogramowe gaśnice.

Przed użyciem należy zapoznać się z instrukcją obsługi urządzenia. Istnieją różne systemy w zależności od producenta i roku produkcji gaśnicy. Na każdej gaśnicy znajduje się krótka instrukcja obsługi.

Podczas używania gaśnicy należy obserwować kierunek wiatru. Strumienia z gaśnicy zawsze używa się z kierunkiem wiatru.



Pożar gasi się od dołu.



Strumień należy skierować na ognisko pożaru, a nie przypadkowo w płomienie. W przypadku pożaru silnika nie gasić maski, lecz pod nią (otworzyć lub przyłożyć z boku). Użyć należy tylko tyle proszku gaśniczego, ile potrzeba, w przeciwnym razie nie będzie wystarczającej rezerwy na ewentualny ponowny samozapłon.

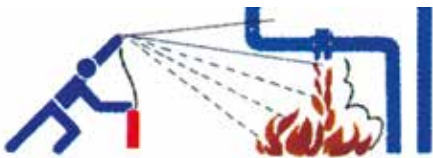


Zwłaszcza, gdy wymagana temperatura samozapłonu jest nadal dostępna, należy zawsze liczyć się z ponownym samozapłonem. Czas działania sześciokilogramowej gaśnicy proszkowej wynosi tylko około 10 do 15 sekund!

W przypadku pożarów o większej powierzchni, jeśli to możliwe, należy użyć kilka gaśnic w tym samym czasie - nie jedną po drugiej!



W przypadku pożarów cieczy nie należy ostrego strumienia gaśniczego kierować prosto na ciecz, ponieważ istnieje ryzyko, że ogień rozprzestrzeni się przez oprysk. Środek gaśniczy należy wahać - w nanosić na powierzchnię cieczy.



Odbezpieczone gaśnice nie mogą ponownie wrócić do miejsca przeznaczenia bez wcześniejszej kontroli i naprawy przez wyspecjalizowaną firmę. Gaśnice wymagają regularnej konserwacji.



Wypadki z towarami niebezpiecznymi



Okolo osiem procent towarów przewożonych po niemieckich drogach to substancje niebezpieczne. Oznacza to: Co dwunasta tona przewożona na ciężarówkach w całym kraju zaliczana jest do niebezpiecznych towarów. W większości przypadków są to łatwopalne ciecze, takie jak benzyna lub olej napędowy. Kilka zasad postępowania pomoże Państwu w sytuacjach awaryjnych, w których biorą udział pojazdy z niebezpiecznymi towarami.

Pierwsza i najważniejsza zasada postępowania: zachować odległość! W żadnym przypadku nie należy podjeżdżać zbyt blisko miejsca wypadku. Jeśli nie będą Państwo w stanie utrzymać dystansu co najmniej 50 m, a dalsza jazda nie może być kontynuowana, należy opuścić samochód i odejść od miejsca wypadku.

Ponieważ zawsze należy spodziewać się wydobywających się gazów, konieczne jest obserwowanie kierunku wiatru. Jeśli wiatr okaże się niekorzystny, należy opuścić swoją pozycję. To samo dotyczy nachylenia: zawsze należy liczyć się z wyciekami płynów. Na tych obszarach nie należy jeść, pić ani palić.



Tablice ostrzegawcze umieszczone na transporterach towarów niebezpiecznych i etykiety informujące o niebezpieczeństwie w kształcie rombu dostarczają informacji o przewożonych substancjach i niebezpieczeństwach z nich wynikających. Pomarańczowa tablica ostrzegawcza ma dwa kody numeryczne lub jest pusta (neutralny pomarańcz). Pusta tablica ostrzegawcza jest używana, gdy pakowane towary niebezpieczne są transportowane razem, czyli na przykład różnorodne pudełka lub palety, lub gdy poszczególne komory cysterny są wypełnione różnymi towarami niebezpiecznymi.

W przypadku numerowanych tablic górna liczba wskazuje na rodzaj niebezpieczeństwa. Na przykład 33 oznacza wysoce łatwopalną ciecz. Jeśli numer jest poprzedzony znakiem „X”, substancja reaguje niebezpiecznie z wodą. Dolny numer

(numer UN lub numer substancji) dostarcza informacji o samych chemikaliach. Na przykład 1202 oznacza olej napędowy lub olej opałowy, 1203 benzynę.

W przypadku wykonania połączenia alarmowego należy zawsze podać numer rozpoznawczy materiału zamieszczony na pojeździe, który uległ wypadkowi. W ten sposób ratownicze centrum koordynacyjne będzie mogło wcześniej zaalarmować wszelkie niezbędne jednostki specjalne.

33	Numer rozpoznawczy niebezpieczeństwa (liczba Kemlera)
1203	Numer UN: (numer rozpoznawczy materiału)



Ranni motocykliści

Nieprzytomnym lub zdezorientowanym motocyklistom należy zdjąć kask, ponieważ zawsze należy liczyć się z tym, że nastąpi zatrzymanie oddechu lub zatrzymanie akcji serca. Szybka pomoc jest wówczas niezbędna, a ona nie zadziała, jeśli kask nadal będzie na głowie.

Jednak kask należy zdejmować bardzo ostrożnie, aby nie pogłębić ewentualnych istniejących urazów kręgosłupa. W tym przypadku najlepsza jest współpraca dwóch pomocników, aby ustabilizować kręgosłup szyjny podczas zdejmowania kasku.

Dawne zalecenia, według których w żadnym przypadku nie należało zdjąć kasku motocyklicie, są przestarzałe.

Również tak zwane kaski typu flip-up, w których można podnieść cały przód, powinno się zdjąć. Dopiero wówczas możliwe jest wykonanie koniecznych oddechów ratowniczych lub ułożenie osoby w pozycji bocznej ustalonej.

Przytomnych motocyklistów należy najpierw zapytać, czy chcą, aby zdjąć im kask. Zazwyczaj są za to wdzięczni. Jednak niektórzy wolą sami zdjąć kask.





1 Jeden pomocnik obejmuje dolną krawędź kasku i dolną szczękę rannego, usztywnia głowę i zapobiega w ten sposób przechyleniu się lub obróceniu głowy.



2 Otworzyć szybkę i, u osoby noszącej okulary, zdjąć je.



3 Pierwszy pomocnik otwiera pasek pod brodą. Drugi pomocnik nadal usztywnia głowę.



4 Pierwszy pomocnik sięga teraz jedną ręką w obszar karku bezpośrednio pod krawędzią kasku, drugą ręką sięga pod brodę rannego i przejmuje usztywnianie.



5 Drugi pomocnik ostrożnie ściąga kask z głowy rannego. Należy zachować szczególną ostrożność w okolicy nosa!



6 Po zdjęciu kasku drugi pomocnik ponownie przejmuje usztywnianie głowy. W przypadku utraty przytomności: pozycja boczna ustalona.

Masaż serca

W przypadku zatrzymania akcji serca należy pomóc szybko i skutecznie. Ponieważ serce przestaje pompować, mózg przestaje być zaopatrywany w krew. Z tego powodu istotny do życia tlen nie może już dotrzeć do komórek mózgowych.

Obowiązuje ogólna zasada: każda minuta, w której do mózgu nie jest dostarczany tlen, zmniejsza szanse przeżycia o dziesięć procent. Jeżeli, jako osoba udzielająca pierwszej pomocy, nie będą Państwo działać lub nie wykonają Państwo żadnych czynności resuscytacyjnych przed przybyciem służb ratunkowych, poszkodowana osoba praktycznie nie ma szans na przeżycie.

Jeśli nie stwierdzą Państwo oddechu u nieprzytomnego, należy wykonać następujące czynności:

- nasadę jednej ręki umieścić na środku klatki piersiowej (środek mostka)
- nasadę drugiej rękę umieścić na pierwszej (należy upewnić się, że nacisk wywierany jest tylko na mostek)
- uciskać klatkę piersiową na głębokość ok. 5 cm (częstotliwość: co najmniej 100 razy na minutę, maksymalnie 120/min)
- po każdym 30 uciskach odchylić głowę do tyłu i przy otwartych ustach wykonać dwa oddechy ratownicze.

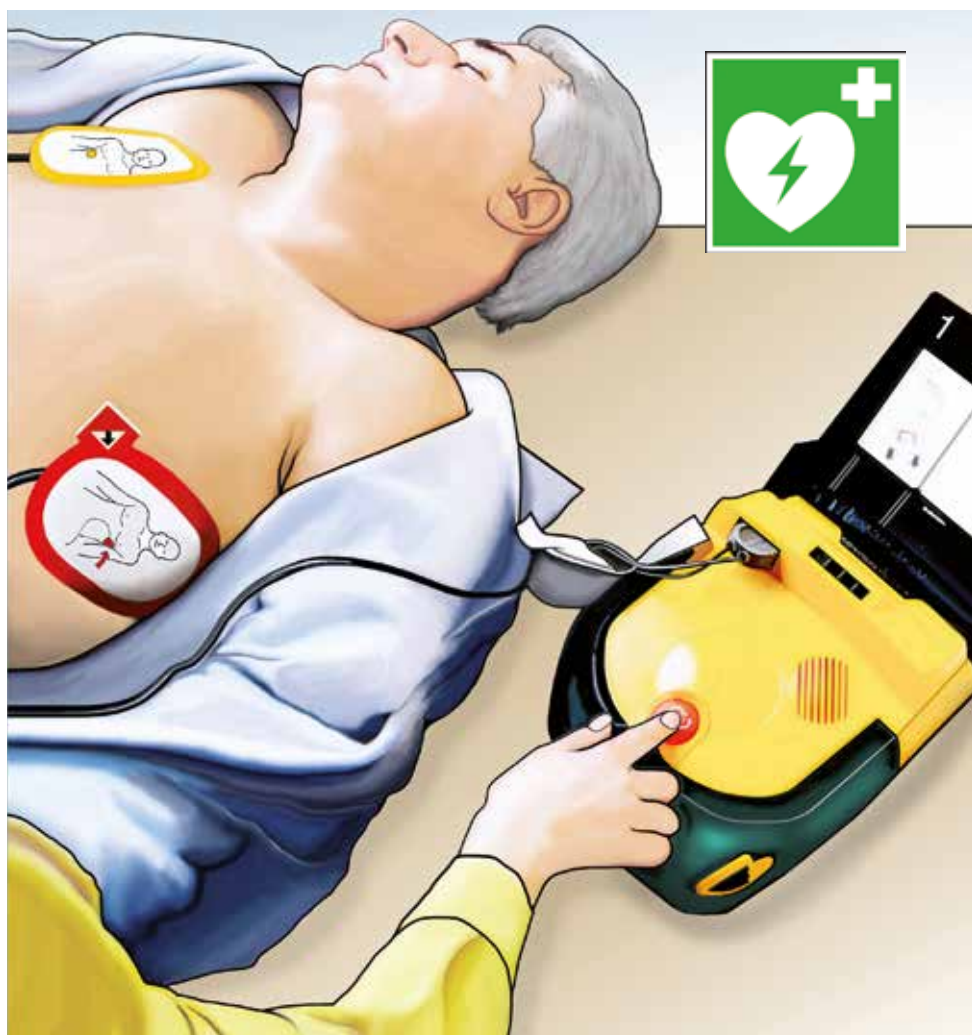
U niemowląt masaż serca wykonuje się dwoma palcami, a u dzieci (od 1 roku do 14 roku życia) nasadą jednej dłoni. Zalecana głębokość ucisku wynosi jedną trzecią średnicy klatki piersiowej.

Jeśli to możliwe, resuscytację należy wykonać we dwójkę. W międzyczasie zmieniać pozycje, ponieważ szczególnie wykonanie masażu serca może po pewnym czasie stać się bardzo wyczerpujące. Podejmowanie działań kontynuować do przybycia służb ratunkowych.



W dzisiejszych czasach w wielu budynkach użyteczności publicznej i przedsiębiorstwach znajdują się tak zwane urządzenia AED: automatyczne defibrylatory zewnętrzne. Są to w pełni zautomatyzowane urządzenia, które mogą skutecznie pomóc laikom w przypadkach zatrzymania akcji serca. Wykorzystanie urządzeń AED uzupełnia

masaż serca. Jeśli takie urządzenie jest dostępne, należy je zawsze użyć u pacjenta z zatrzymaniem akcji serca. Obsługa jest „dziecinnie łatwa”. Po włączeniu urządzenia automatyczny głos dokładnie wszystko wyjaśnia. Niektóre urządzenia dodatkowo monitorują masaż serca i przekazują wskazówki dotyczące jego przeprowadzenia.



Pozycja boczna ustalona

Ma zapobiec uduszeniu się przez osobę poszkodowaną wymiocinami lub własnym językiem, ponieważ mięśnie osoby nieprzytomnej rozluźniają się. Układanie do pozycji bocznej ustalonej:



1. Uklęknąć z jednej strony poszkodowanego. Unieść kończynę poszkodowanego znajdującą się od swojej strony i położyć ją dłonią do góry w taki sposób, jakby osoba ta chciała pomać.



2. Drugą rękę poszkodowanego przełożyć w poprzek klatki piersiowej i podłożyć pod podbródek poszkodowanego.



3. Zgiąć nogę poszkodowanego poprzez podciągnięcie kolana. Chwyć kolano i ramię i przesunąć poszkodowanego w swoim kierunku na bok.



4. Odchylić głowę poszkodowanego ku tyłowi i unieruchomić ją dłonią. Otworzyć usta, aby umożliwić odpływ płynów.



Ostre choroby

Poza obrażeniami spowodowanymi wypadkami, istnieją również sytuacje awaryjne z powodu ostrej choroby, które wymagają natychmiastowego działania i szybkiej pomocy medycznej. Jako osoba udzielająca pierwszej pomocy należy tak szybko, jak to tylko możliwe, zawiadomić służby ratownicze. Ponadto można podjąć kilka kroków, aby w jak największym stopniu pomóc poszkodowanemu, aż do przybycia profesjonalistów.

Podczas **zawału serca** mięsień sercowy, przez zwężenie naczyń wieńcowych, nie jest dostatecznie zaopatrywany w krew. O zawale serca mówimy, gdy dojdzie do całkowitego zamknięcia naczynia krwionośnego. Poszkodowany odczuwa ból i silne uczucie ciasnoty lub uczucie ucisku w okolicy klatki piersiowej. Ból może promieniować na lewą kończynę, ramiona, gardło i plecy. U kobiet często nie występuje typowy ból w klatce piersiowej, ale ból w górnej części brzucha. Pot, matowa bladość, brak powietrza i strach przed śmiercią to inne możliwe objawy. Mogą dojść do tego mdłości, wymioty i utrata przytomności.

W przypadku **udar**u krążenie w różnych obszarach mózgu zostaje zakłócone lub przerwane. W związku z tym obszary mózgu nie są już wystarczająco zaopatrywane w tlen i nie mogą prawidłowo działać. Dzieje się tak przez zablokowanie lub krwawienie naczyń krwionośnych zaopatrujących mózg. Do objawów mogą należeć zawroty głowy i dezorientacja, ból głowy, jednostronne osłabienie kończyn i zwisające kąciaki ust. Większość poszkodowanych mówi niewyraźnie i ma zaburzenia wyszukiwania słów i połykania.

Natychmiast należy zadzwonić do służb ratunkowych, jeśli podejrzewa się zawał serca lub udar. Poszkodowaną osobę należy uspokoić i zaopiekować się nią. Górną część ciała należy doprowadzić do pozycji pionowej, aby ułatwić oddychanie. W dalszym ciągu należy obserwować chorego.



Wykonanie połączenia alarmowego

W przypadku połączenia alarmowego ważnych jest 5 zagadnień:

Gdzie znajduje się miejsce wypadku?

Centrum koordynacyjne należy tak precyzyjnie, jak to tylko możliwe, poinformować o miejscu, w którym doszło do wypadku. Na przykład należy podać numer autostrady lub drogi krajowej, kierunek ruchu pojazdów i najbliższe miasto. Może na słupkach znajdują się oznaczenia kilometrów, które można odczytać.

Cosię stało?

O sytuacji awaryjnej należy podać jak najdokładniejsze informacje: np. zderzenie między samochodem a ciężarówką, samochód zjechał z drogi, osoba jest uwięziona itp. Pomaga to centrum koordynacyjnemu w dyspozycji służb ratowniczych.

Ilu jest poszkodowanych?

W przypadku kilku rannych, ratownicze centrum koordynacyjne wyśle także kilka karetek pogotowia.

Do jakiego rodzaju urazu doszło?

Jest to ważne do oddelegowania odpowiednich zasobów, np. czy potrzebna będzie karetka pogotowia lub śmigłowiec ratowniczy.

Czekać

Należy poczekać, czy ratownicze centrum koordynacyjne nie ma dodatkowych pytań. Podać numer zwrotny. Rozmowę zakończyć dopiero wtedy, gdy zostanie się o to poproszony przez ratownicze centrum koordynacyjne.

Dzwoniąc na międzynarodowy numer alarmowy 112 zostanie się połączonym z najbliższym ratowniczym centrum koordynacyjnym. Czasami jednak lepiej, niż telefonu komórkowego, użyć telefonu alarmowego, który znajduje się na słupie: np. w tunelu lub na obszarach przygranicznych, gdzie sieci telefoniczne różnych krajów pokrywają się. Ponadto ratownicze centrum koordynacyjne wie dokładnie, skąd pochodzi połączenie, dzięki lokalizacji słupa z telefonem alarmowym.



Pamiętać należy również o tym, by w razie potrzeby skorzystać z pomocy przewodnika dla służb ratowniczych, gdy na przykład poszkodowany, który potrzebuje pomocy, znajduje się w budynku na terenie zakładu.

Dobre przygotowanie



Podczas uczestnictwa w seminarium SVG „Zarządzanie kryzysowe w ruchu drogowym” omówili Państwo różne sytuacje awaryjne. Teraz wiedzą Państwo, jak ważna może być pomoc w nagłych wypadkach i jak w jaki sposób jej się udziela. Nawet jeśli Państwo tego nie chcą - jutro możesz dojść do sytuacji, w której będzie trzeba działać szybko i zdecydowanie. Z tego powodu warto przygotować się na nagły wypadek:

- Czy odzież ostrzegawcza lub kamizelka odblaskowa znajduje się w kabinie w łatwym dostępnym miejscu?
- Czy w pojeździe są trójkąt ostrzegawczy, lampka ostrzegawcza i gaśnica? Gdzie się znajdują?
- Czy zawartość zestawu pierwszej pomocy jest nadal kompletna? Czy nożyczki i jednorazowe rękawiczki są natychmiast dostępne? Czy plastry wciąż nadają się do użytku?
- Czy mają Państwo aparat fotograficzny, kredę olejową do znakowania i europejski formularz protokołu z wypadku?
- Czy najważniejsze numery alarmowe są zapisane w Państwa telefonie komórkowym?
- Czy zapoznali się Państwo z działaniem gaśnicy?

Ważne jest także przygotowanie mentalne. Analizowanie, od czasu do czasu, w myślach możliwych do wyobrażenia sytuacji awaryjnych, tworzy się podstawę do szybkiego i prawidłowego zachowania w nagłym wypadku:

- Jak zareagować, jeśli w pojeździe dojdzie do uszkodzenia opony lub silnika?
- Co należy zrobić, jeśli kierowca przede mną ma wypadek? Gdzie znajduje się najbliższy słup z telefonem alarmowym?
- Jak opisać miejsce wypadku, aby karetka mogła je szybko znaleźć?

Wreszcie pozostaje mieć nadzieję, że nigdy nie będą Państwo musieli zastosować zdobytej wiedzy w praktyce. Życzymy zawsze bezpiecznego powrotu do celu!



Regionalnie zakotwiczone - krajowo połączone



-  rumuński
-  polski
-  turecki
-  węgierski
-  rosyjski
-  czeski